

ÎNCHEIERE

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dumitru Otgon,
în cauza civilă la cererea înaintată de Dumitru Otgon împotriva Velenei Gorban,
a lui Pavel Otgon și Valeriu Otgon, intervenienți accesorii APLP 54/200 și Agenția
Servicii Publice cu privire la recunoașterea dreptului la spațiu locativ pierdut,
împotriva deciziei din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de Dumitru Otgon, fiind menținută hotărârea din 20
noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a ț ă:

La 21 iulie 2017, Dumitru Otgon a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Velenei Gorban, a lui Pavel Otgon și Valeriu Otgon, intervenienți accesorii APLP
54/200 și Agenția Servicii Publice cu privire la recunoașterea dreptului la spațiu
locativ pierdut.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, locuiește în calitate de chiriaș
principal cu viză de reședință permanentă în ap. 112 din str. XXXX nr. 2, mun.
Chișinău din anul 1998. La momentul actual ap. 112 nu este privatizat și are statut
de locuință socială. Potrivit reclamantului, în afară de el în acest apartament nu
locuiește nimeni. Pârâții, în anul 2004, au plecat cu traiul peste hotarele Republicii
Moldova: tata - în Portugalia, mama și fratele mai mic - în Grecia, unde locuiesc
permanent. Pârâții și-au perfectat vize de domiciliu în ap. 112 de pe str. XXXX nr.
2 din mun. Chișinău în anul 1998, locuind în el câteva luni, după care au plecat peste
hotare.

Astfel, pârâții la momentul actual nu au statut de chiriaș sau de locatar. Din
momentul perfectării vizei de domiciliu în ap. 112 și până în prezent, pârâții nu au
plătit și nu plătesc serviciile comunale și plata pentru chirie, refuză să reîncheie cu
autoritatea publică locală un contract de locațiune, conform cerințelor art. 59/4/ al
Codului Locativ al RM din 30.04.2015.

Reieșind din faptul că pârâții nu se folosesc nejustificat de ap. 112 mai mulți ani
la rând, nu achită plata pentru chirie pe o perioadă de cel puțin 3 luni consecutiv, ei

au pierdut dreptul de folosință a spațiului locativ, aceste circumstanțe servind drept temei pentru evacuarea pârâților din ap. 112 din str. XXXX nr. 2, mun. Chișinău.

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat recunoașterea dreptului la spațiu locativ pierdut al Velenei Gorban, al lui Pavel Otgon și Valeriu Otgon pentru folosirea ap. 112 din str. XXXX nr. 2, mun. Chișinău, evacuarea pârâților din apartament și a dispune că hotărârea servește drept temei pentru radierea vizei de domiciliu a acestora și operarea modificărilor în tabelul nominal și fișei locuinței.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunea a fost admisă parțial. S-a recunoscut că Velena Gorban și Pavel Otgon au pierdut dreptul de folosință asupra apartamentului nr. 112 situat în mun. Chișinău, str. XXXX nr. 2. S-a dispus că prezenta hotărâre servește pentru IP „Agenția Servicii Publice” drept temei pentru radierea vizei de domiciliu a Velenei Gorban și a lui Pavel Otgon din apartamentul nr. 112, situat în mun. Chișinău, str. XXXX nr. 2. S-a dispus că prezenta hotărâre servește pentru APLP nr. 54/200 drept temei pentru operarea modificărilor în tabelul nominal și fișei locuinței. În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Dumitru Otgon, fiind menținută hotărârea din 20 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru a decide astfel instanța de apel a conchis că Dumitru Otgon nu a dovedit prin probe incontestabile temeinicia acțiunii sale înaintate față de Valeriu Otgon, or la caz, prima instanță corect a constatat că Valeriu Otgon nu a locuit în acest apartament pe perioada aflării în afara hotarelor țării, dar a participat la întreținerea locuinței prin achitarea serviciilor comunale, fapt confirmat prin înscrisul anexat la materialele cauzei. Mai mult, instanța de apel a remarcat că, la materialele cauzei sunt prezente copiile contractelor încheiate de către Valeriu Otgon cu ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL, în scopul furnizării energiei electrice către apartamentul nr. 112, situat în mun. Chișinău, str. XXXX, nr. 2, și contractul semnat de ultimul cu SA „Moldtelecom”. (f.d.69-72)

Totodată, este întemeiată soluția primei instanțe de admitere a pretențiilor reclamantului față de Velena Gorban și Pavel Odgon, dat fiind faptul că prin referința depusă în prima instanță ultimii au recunoscut că, din anul 2004 au plecat peste hotarele Republicii Moldova, nu locuiesc în apartamentul nr. 112 din str. XXXX nr. 2, mun. Chișinău, nu achită serviciile comunale și nici plata pentru chirie, la fel, nu au încheiat cu autoritatea publică locală contractele de locațiune, recunoscând în totalitate acțiunea.

La 19 august 2019, Dumitru Otgon a contestat cu recurs decizia din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, a indicat că toate plățile pentru întreținerea apartamentului sunt achitate de către recurent, dat fiind faptul că la cutia poștală are acces doar el.

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 20 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cu pronunțarea unei noi decizii.

La 03 octombrie 2019, IP “Agenția Servicii Publice” a depus referință la cererea de recurs, indicând că instanțele inferioare nu au argumentat de ce hotărârea judecătorească adoptată în speța data urmează să servească drept temei pentru radierea vizei de domiciliu a Velenei Gorban și a lui Pavel Otgon.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dumitru Otgon este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 02 iulie 2019 și expediată participanților la proces la 07 august 2019 (f.d. 172), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 19 august 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și

procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Dumitru Otgon.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Dumitru Otgon.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova